

Sygnatura akt: V GC 1146/17

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kalisz, dnia 25 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2017 roku w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – L. B.

przeciwko – D. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego D. S. na rzecz powoda L. B. kwotę 4 169,38 złotych (cztery tysiące sto sześćdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści osiem groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 4 000,00 złotych od dnia 01 października 2015 roku do dnia zapłaty z tym zastrzeżeniem, że od 01 stycznia 2016 roku ustawowymi odsetkami za opóźnienie,
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 100,00 złotych (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 917,00 złotych (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 1146/17

## UZASADNIENIE

Powód L. B. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) L. B. w J. pozwem z dnia 7 kwietnia 2017r. wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego D. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą D. S. (...) w G. kwoty 4.169,38 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 4.000 zł od dnia 1 października 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód i pozwany będąc przedsiębiorcami zawarli umowę sprzedaży towarów szczegółowo opisanych w fakturze z odroczonym terminem płatności. Powód wywiązał się ze swojego zobowiązania. Pozwany nigdy nie kwestionował wartości oraz jakości nabytego towaru. Oprócz kwoty 4.000 zł wynikającej z załączonej do pozwu faktury VAT powód domaga się również zasądzenia kwoty 169,38 zł, zgodnie z ustawą z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, umożliwiającej zasądzenie od dłużnika kwoty 40 euro z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, w przeliczeniu na PLN jest to kwota 169,38 zł albowiem średni kurs euro wg tabeli NBP na dzień 31 sierpnia 2015r. wynosił 4,2344 zł.

Pozwany nie zapłacił całości ceny do chwili obecnej, pomimo ponagleń ze strony powoda oraz wezwania do zapłaty.

Do pozwu załączono fakturę VAT nr (...) z 23.09.2015r. i wezwanie do zapłaty.

W dniu 19 kwietnia 2017r. Referendarz Sądu w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, sygn. akt V GNc 1471/17 którym orzekła zgodnie z żądaniem pozwu.

Zachowując ustawowy termin pełnomocnik pozwanego wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. W sprzeciwie podniósł zarzut braku dostatecznego udowodnienia roszczenia, tj. braku wykazania przez powoda podstaw do zasądzenia żądanej przez niego kwoty.

W uzasadnieniu pozwany zaprzeczył wszystkim twierdzeniom powoda oraz wskazał, że załączone przez powoda dokumenty w żaden sposób nie wykazują istnienia stosunku zobowiązaniowego między stronami. Faktury VAT nie mogą być uznane za dowód w sprawie, jako że stanowią wewnętrzną dokumentację powoda i żaden z przedstawionych dokumentów nie jest opatrzony podpisem pozwanego.

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda podtrzymał dotychczasowe stanowisko i wniósł o przeprowadzenie dowodów z dokumentów załączonych do pisma oraz przesłuchanie stron. Podniósł, że pozwany nie kwestionował przed złożeniem sprzeciwu jakości zakupionego towaru ani jego wartości. Pozwany zatwierdził wystawioną fakturę VAT oraz potwierdził odbiór towaru, a także dokonał częściowej zapłaty należności. Ponadto nie kwestionował wystawionych wezwań do zapłaty. Treść sprzeciwu jest bezzasadna, a samo złożenie sprzeciwu zmierza wyłącznie do przedłużenia postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód w dniu 23 września 2015r. wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 7.552 zł z tytułu zakupu mebli. Adres dostawy wskazano na (...) Plac (...) w R.. Termin płatności wskazano na dzień 30 września 2015r. Odbiór faktury VAT został potwierdzony podpisem nad pieczęcią Salon (...) w R.. Na pieczęci znajduje się numer NIP pozwanego. Na fakturze wskazano datę odbioru towaru na 24 września 2015r.

Dowód: faktura VAT nr (...) (k. 39 akt)

Na dokumencie „Potwierdzenie odbioru towaru”, potwierdzono odbiór towaru w dniu 24 września 2016r., zgodnie z fakturą nr (...) Na dokumencie przystawiona jest pieczęć pozwanego pod którą złożono podpis odbiorcy.

Dowód: Potwierdzenie odbioru towaru (k. 40 akt)

W dniu 10 lutego 2016r. pozwany przełał na rzecz powoda kwotę 552 zł, a w dniu 17 stycznia 2017r kwotę 1.000 zł tytułem faktury (...).

Dowód: wyciąg z rachunku powoda z dnia 10.02.2016r. (k. 42 akt) i z dnia

17.01.2017r. (k. 41 akt)

(...), w oparciu o zlecenie dochodzenia roszczeń finansowych od powoda, w dniu 21 marca 2017r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 4.714,37 zł wynikającej z faktury VAT (...) z 23 września 2015r., odsetek w kwocie 544,99 zł i kosztów windykcji (40 euro) w kwocie 169,38 zł.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z 10.03.2017r. z dowodem

nadania listem poleconym (k. 7 – 8 akt).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów.

Sąd na podstawie art. 302§ 1 k.p.c. pominął dowód z zeznań stron wobec ich niestawiennictwa.

Sąd zważył co następuje:

Strony łączyła umowa sprzedaży przez którą sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę (art.535 kodeksu cywilnego).

Strony zawarły umowę ustnie i na jej podstawie powód dostarczył pozwanemu towar i wystawił fakturę VAT. (...) zostały odebrane przez pozwanego co potwierdza dokument potwierdzenia odbioru towaru. Faktura VAT jest jedynie dokumentem rozliczeniowo – księgowym, ale potwierdza również warunki umowy łączącej strony. Prawdliwość jej wystawienia potwierdził dokument odbioru towaru oraz okoliczność, że pozwany dokonał dwóch przelewów tytułem częściowych zapłat za fakturę.

Powód spełnił więc swoje obowiązki wynikające z umowy sprzedaży. Przeniósł na pozwanego własność rzeczy i wydał mu je. Pozwany meble odebrał, jednakże nie zapłacił całej należnej ceny.

Roszczenie powoda jako udowodnione powołanymi dokumentami podlegało więc uwzględnieniu w całości, zarówno w zakresie roszczenia głównego, jak i odsetek.

Sąd zasądził od pozwanego odsetki ustawowe i odsetki ustawowe za opóźnienie, zgodnie z żądaniem powoda albowiem jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481 § 1 k.c.).

Uprawnienie powoda do domagania się od pozwanego kosztów windykacji wynika z art. 10 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 28.03.2013r. poz. 203). Ustawa ta wprowadza dwa rodzaje kosztów windykacji jakich może żądać od dłużnika wierzyciel niezależnie od wysokości niezapłaconej wierzytelności. Pierwsze są kosztami zryczałtowanymi i wynoszą równowartość 40 euro, przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne (art. 10 ust. 1 ustawy). Równowartość 40 euro należy się wierzycielowi za każdym razem kiedy dłużnik przekroczy termin zapłaty ustalony w umowie bądź na fakturze, niezależnie od rzeczywiście poniesionych kosztów.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu i obciążył nimi w całości przegrywającego spór pozwanego. Na koszty podlegające zwrotowi powodowi złożyła się opłata sądowa od pozwu i wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w oparciu o § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U z 2015r. poz.1804) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

/-/SSR Magdalena Berczyńska-Bruś